

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Maria Grzelka (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie ze skargi A. G.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w P. z dnia 2 lutego 2005 r., w sprawie z powództwa G. D.
przeciwko A. G.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 listopada 2007 r.,
zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 19 lipca 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w P. odrzucił skargę pozwanego o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku tego Sądu z dnia 2 lutego 2005 r. jako wniesioną po terminie, a ponadto – bez zachowania wymogu przewidzianego w art. 87¹ k.p.c.

W zażaleniu pozwany zarzucił powyższemu postanowieniu naruszenie art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 424¹² k.p.c. przez bezpodstawne uznanie, że skarga nie została sporządzona przez adwokata lub radcę prawnego. Wskazał, że zlecił opracowanie skargi osobie „z ogłoszenia” podającej się za adwokata, która jednak statusu swego w skardze nie ujawniła a próby jej odszukania okazały się daremne. Ponadto, zarzucił, że nie jest zgodne ze stanem faktycznym stwierdzenie, iż skarga nie została złożona w terminie. Powołał się na dysponowanie odpisem wyroku z dnia 2 lutego 2005 r. z klauzulą prawomocności z dnia 7 lipca 2005 r. oraz dowodem nadania skargi o stwierdzenie niezgodności w dniu 6 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy uznał zażalenie za oczywiście bezzasadne.

Skarga pozwanego nie została wniesiona przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, o którym mowa w art. 87¹ § 1 k.p.c., w związku z czym podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna. Również nie została wniesiona w terminie przewidzianym w art. 424⁶ § 1 k.p.c., skoro nadano ją na pocztę w dniu 6 lipca 2007 r. zaś wyrok Sądu Okręgowego w P., wydany w postępowaniu odwoławczym, uprawomocnił się w dniu jego wydania, tj. w dniu 2 lutego 2005 r. (art. 363 § 1 w zw. z art. 392¹ § 1 k.p.c. w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98).

W świetle art. 87¹ § 1 i art. 424⁸ § 1 k.p.c. przyczyny niewniesienia skargi przez właściwego pełnomocnika nie mają znaczenia, co do daty zaś tzw. klauzuli prawomocności to zaświadcza ona o dacie jej wystawienia a nie o dacie uprawomocnienia się orzeczenia.

Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił, że skarga pozwanego o stwierdzenie niezgodności z prawem podlegała odrzuceniu na dwóch podstawach, z których każda mogła stanowić podstawę wystarczającą. Wprawdzie, w świetle art. 424⁶ § 3 i art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy nie był właściwy do wydania na tych podstawach zaskarżonego postanowienia, ale nie stanowi to o nieważności postępowania (art. 379 w zw. z art. 378 § 1, art. 398²¹ k.p.c.) zaś skarżący powyższego uchybienia w zażaleniu nie zarzucił.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).